

Sy-li spěwał,
Pilnje dźěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dźěłaš,
Wšědne dny;
Dzeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćn ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedźelske łopjeno

W Budyschinje

31. augusta 1930

Bauzen

Samolwity redaktor farar Wyrjacž w Woskaczach. — Czichč a nallad Esmlerjez Inhičizichčeznje a Inhičatnje, šap. dr. i wobm. ruł. w Budyschinje
Wutkadža łoždu šobotu a wlači šchworečtenje 108 šomch pienjełow

11. njedźela po šwjatej Trojizy.

Lišt na Romškich 1, 16—25.

W Sirachowych knihach w 42. stawje čitamj: „Šušto šo jedyn hanibuje, hdyž by šo njetřebał hanibowacž,“ a japošchtol Pawol to naložuje wošebje na wěž wěrnj — wón šo njehańbuje teho ewangeliija wot Khrysta.

So by šo tola dženja něšto wjazn tajteho šhrobteho šwědčjenja namałalo mjes ludžimi! Křehčezijanjn šmňlenjch mamj tola hišćezje wjele, tak je potom móžno, šo šo tak mało na křehčezijanšte šajimj džiwa —? Tola jenož tehodla, dokelž šu křehčezjenje šami do šwětnjch naležnosćow tež je šwojej wutrobu pšehjara šapleczeni, šo Bože wotpohladn došć njewobšedžbujaj, haj tež Boha šapřewajaj a šo pšehed šwětnje šmňlenjmi šwojeje wěrnj hańbujaj. Šinal japošchtol Pawol: jemu je ewangeliij wot Khrysta wadžnišči, džiłi wšcho druhe, wón je jemu móž Boža, kotraž šbóžnjch čini wščitkich, kotřiz na to wěřja.

Tak dže japošchtol Pawol naž napominacž, šo bychmj šwoju wěru šebi prawje wadžili. Šchtóž šo teho ewangeliija wot Khrysta hańbuje, dyrbi šo šam šebje hańbowacž, a to

1. šwojeje šłabeje wutrobnj; dokelž ewangeliij je móž Boža.
2. Šwojeje njedžakneje wutrobnj; pšchetož ewangeliij šbóžnjch čini wščitkich, kotřiz na to wěřja.
3. Šwojeje šłupeje wutrobnj; pšchetož hdyž šo wščitko minje, ewangeliij wostanje.

1. W Romje dže Pawol ewangeliij pšhipowjedacž. Tola njeběšče to ša njeho wulki štrach? Wón, tutón nješnaty a

nješnamjenity muž je šapriteho židowšteho luda — njedyrbi wón tu podležecž, hdyž jemu šřeczniwi, wuřwaleni mudri romšn filozophojo šo šnapšehčeziwjeju? Njebudže wón to dyrbjecž čžekacž, hdyž jeho tu wuřměšćuje a hdyž wšchu hańbu na njeho pšhinjeju? Tola wón šo njehańbuje teho ewangeliija wot Khrysta. — To je wón wobšwědčizil pšches šwoje dotajšče rjekowšte šadžerjenje jako předač ewangeliija.

Šchtó dawa jemu tajku móž? Ewangeliij šam, kotřiz wón pšhipowěda. „Ša wščitko móžu pšches teho, kotřiz nje pošynli, to je pšches Khrystuša — tak praji wón w šwojim lišće na Šilippiškich. Pšches ewangeliij buchu rjekojaj wěrnj w křehčezijanštej žyrtwi wot jeje najštaršich čžakow šem hacž do najnowišchich. Ewangeliij dokonja, šo, šštož běšče šłabe, šo pošynli.

Wle šwotkal ma ewangeliij tajku móž? Móž Boža je, praji japošchtol. Šesuš Khrystuš je žiwe wopšhijecze ewangeliija. Šchtóž ewangeliij ma, šo na njón šakožuje, ma Boha Knješa ša šebje, Božu móž. Tehodla šu čzi pošli ewangeliija tak šhrobe pošupowali, tehodla šu w čžłowškich štawišnach šwoje dobnčza namałali, tehodla tež dobnčze ewangeliija na wutrobach jenotliwnjch čžłowjekow — přjedn šnadž přerjerjo, nětk šwědkojaj, přjedn ewangeliija šo hańbujaj, nětk šhrobe šo š njemu wuřnawajaj, a njebojajnje a njekhabłajaj šo na njón šakožujaj.

Mašch-li šłabu wutrobu? Bojijš šo, na něšto twaricž, šštož njewidžijš? Še tebi mējenje twojich šobucžłowjekow wadžnišče hacž mējenje twojeho Boha? Čžinišch po runjm wadžnjaj tuteho šwěta? Haj šn tak šłabn, šo drje křehčezijanštvo jako něšto dobre a prawe pšhipošnawajšch, ale tole

po nim nječiniš? Sa to mam dobreje rady! Kćzi-li twoje kćwedomnje k tebi, pošluchaj na njo. Tebi njeje pomhane, hdyž pšched kwojim kćwedomnjom čžekasch. W nim pyta te bje twój Bóh. A nćtk mćj tu křobkoscć, kotruž je mćk japoščtoł Pawoł. Wón puščćzi kwoju čžecć, kotruž je mćk pola wyšokceje rady w Jerusaleme a pola farisejskich. Wón, kiž móžejche w židowskim ludu namakacć čžecć a křwalbu a bohatstwo, wón šo teho woštaji a štupi na štronu jazpieneho a křhižowaneho Jesuša. Wón bu křudny, piščejčěhany, pišes křorosć čžwilowany, ale wón njemějeche na to kćdžbu, wjele waźnišchi bćšche jemu ewangelij, kotruž bćšche jemu móž Boža.

Tutu doštanješč tež ty, hdyž budže Bóh tež tebi wukřowanje niz jenož, šo W. 90 špěwajo š ertom šo tak wušnawasch, ale wopravdže. W Křřtušu je Pawoł Boha Wótza namakal, nćtk jeho nicžo, haj nicžo wot Boha dželicć njemóže. Tam, hdyž mamy dowěrjenje k Bohu, wopravdžite dowěrjenje, budžemy rjekajo, kiž š Lutherom špěwaju: Šdy křwět šo mjerwił š čžertami... wšchak to naš nicžo nještróži.

O čžył tež ty šo š japoščtołom wušnacć móž: Ša šo njehańbuju teho ewangelija wot Křřsta, piščetož móž Boža je; hewak dnyrbjal šo kwojeje křaboscće hańbowacć.

2. A tež kwojeje njedžakownoscće. Kajta wješeta powješč, hdyž w přėdowanju Jesušowym na hori křiškimy: Šbóžni šu, kiž duchownje křudzi šu, kiž šu šrudni, kiž šu čžičeje myšle, kiž šu hłódnj a lacźni po prawdoščzi, kiž šu křmilni, kiž šu čžišteje wutrobny, kiž šu mćrni.

Farisejszy njeběchu šbóžni w kwojim šakonju, tón jich wjele bóle šatamašche, hacć runjež mćjachu šo ša prawny; tež šaduzejšzy njeběchu šbóžni w kwojim loškomyšlenym žiwjenju a šazpienju křwěta; žlonizy běchu hižo dawno šo na to šwucžili, šo mćjachu drušy jich ša šhubjenny. Ale Jesuškowa powješč: Šbóžni šče wy! Kajta křašna powješč! Šso džiwajo křiškja ju wšchitke narodny a ludny. Šo šbóžnosćzi je žadanje škóncźnje we wšchěch čžłowškich wutrobach! Ale pišes rošum tutu šbóžnosć dozpjeć šo njehodži: dwoje temu šadžěwa, to je hřěch a křmjercć. Haj hdy by šo móhla móž hřěcha a móž křmjercće škamacć! A runje to je powěšč ewangelija. Šapočtoł Šan praji w kwojim přėnim liščje: Še-li šo pať w křwětke křodžimny, jako wón we křwětke je, dha mamy my towašstwo mjes šobu; a ta křej Šesom Křřsta, jeho Šsyna, wucžićzi naš wot wšchitkich hřěchow.

A na Timotheja pišche japoščtoł Pawoł w 2. liščje: Nćtk pať je šo šjawnje wopokajala pišes to šjewjenje našcheho Šbóžnika Šesom Křřsta, kiž je křmjercćzi móž wšak, žiwjenje pať a njekachodnosć na křwětke piščinješć pišes tón ewangelij.

A w našchim kćščje Pawoł wušběhuje: piščetož, šo w tym křamym budže šjewjenje ta prawdošč, kotraž pišched Bohom pľacćzi, a piščindže š wěry do wěry.

Tuta prawdošč je, kotruž dnyrbi čžłowjek mćcz, šo by móhł šbóžny być, kotruž wón pať nima —, kotruž pať Bóh ma a kotruž wón čžłowjekam dawa. Tuta prawdošč Boža je křwětke, kotrež nam šjewi Boži hñew we wšchej křiškoscćzi, ale kotrež Boži hñew tež piščewinje a čžłowjekow piščekřašni, šo bychu Bože džecćzi a tak šbóžni byli. O hdy bychmy šo we wěry na to šakožowali! A ty čžył šo tuteho ewangelija hańbowacć? Kajki njedžak! Šańbuješch šo škoteje pyšchi? Abo šekarja, kiž tebi pomha? Šańbuješch šo kwojeju štaršcheju? Šańbuješch šo teho, kiž tebe wušwobodži wot štracha, tebi wupomha š došha, tebe wumóže š jastwa?

A ewangelija čžył ty šo hańbowacć? Kajki by to byl njedžak!

Ale tež kajta křuposcć!

Ewangelij šbóžnyšč čžini wšchitkich, kotřiz na to wěrya! — Pišes wěry potajškim doštawasch šbóžnosć ewangelija. Wěrya je tak žórke šbóžnosće!

Ale njeje runje wěrya tak nćkotre mu w našchim čžazy křuposcć? Njepoštaja dženkja čžłowjek rošum ša křudnika we wěryach wěry? Ale nawopak je; tón je křupny, kiž mćrni, šo čžłowjek jenož rošum trjeba, šo by šbóžny byl. Piščetož rošum namaka wšchudžom kwoje mjesny, a šchtož jemu dženk pľacćzi, to wón jutše hižo šako šacćižnje. Škřupny je, kiž nćkajku dobrotu wotpokaje, hdyž njewě, š wotkel wukřadža a kajku piščicćzinu ma. Tón, kiž šo w rězy ponórya, šo piščima rjadny, kiž piščiptuwa; tón šo tež njeprašča došho, š wotkal móhla tuta rjada być.

Šohnowanje ewangelija je widomne; čžzemy we wěrye jón piščijecć, šo šo njebychmy křami šjebali a kwoju šbóžnosć šhubili!

Mamy Bohu džak hiščće Bože křowo w pošnej mćrye. Ale wjele wodny mćcz naš njewurjedži, a wjele křlěba mćcz naš njenašćyćzi. Na tym je, šo jeje wužiwamy! Šo bychmy šhonili, kajku móž woda a kajku móž křlěb ma. Tak je tež je křiškjenjom Božeho křowa. Šo bibliju mašch, tebi njepomha, čžitacć ju dnyrbijch; a šo Boži dom mašch, čži njepomha; do njeho křodžicć dnyrbijch. A tež šo Bože křowa čžitajch abo křiškijch, čži tež njedokaha, ale šo nutrnje poškasch abo rošumnje čžitajch jako tajki, kiž je hłódnny a lacźny po prawdoščzi, a potom dnyrbijch šapocćecć, po nim tež křwěry čžinicć, potom tež wěry namakajch a móž wěry šhonijch. Hewak by bylo, jako by kamjen š wodu wobkřjepil; šwonkne je mokry, nutskach pať je a woštanje křuchi. Šchto pomha čži šškorpa wa, hdyž njemóžesch jadro wužiwacć? — Tak Bože křowo njekřu křowa jenož, ale Bože křowo je móž. Šehodla do wutrobny je ššpruchami, šo bychu šo tam wopominake a móž šo š nich došywała. Haj Bože křowo čžini šbóžnyšč tnych, kiž wěrya, a hdyž móž šo š njeho njedobudže. Tam na tym njeje wina křymjo, ale njekřodna rola, kotraž njedawa křymješchku šo rošwicć.

Kajta křuposcć, ewangeliju šadžewacć a wobaracć abo jeho piščijecće wotštokowacć!

Njekřomdžimny škřadnoščzow, šo njebychmy křupi byli! My šo njehańbujemny ewangelija wot Křřsta, ale čžzemy jón křwalicć a šo jeho wješelicć a w nim woštacć. Šamjen.

Knježe, twoje křwjate křowto je mojim noham křwěza a křwětke na mojim pucću.

Škóž: Wješel šo, o moja dušcha.
Wótze, twoje křwjate křowo
Mojim noham křwěza je;
To mje šdžerž a pošynl š nowoh'
A křylnej wěrye do tebe,
Wjedž mje do wšchej' wěryosće,
Wucć tež prawu mudrošč mje!
Knježe, ty křy křwětke moje,
W Křřtušu křym džecćzo twoje!

Twoje křowo, křašna křwěza,
Šswěć mi jašnje, hdyž šo čžmi.
Twoje być čžzu džecćzo křwětke,
Bydl w mojej wutrobje.
Twoja křwjata wšchekomóž
Šahnaj mojih hřěchow nóz,

W śwětłe i tobu chzu ja khodzicź,
Dobre wšcho chzyn do mnje płodzicź.

Twoju wolu wucz mje czinicź,
Ty mój Bóh, mój Wótczez by.
Nade mnu chzyn ty so kmilicź,
Eslónzo wéczne by mi ty.
Eswécź mi pšches tón czemny dohl
So bych ja twój woštacź mohł.
Budź a woštań ty mój wodžer
A ja twój šatobukhodžer!

Rnježe špomń we hnadže na mnje,
S hnadny daj mi žiwjenje,
Wótzowšny so staraj ja mnje
So był twój ja na wéczne,
Ty by mój Bóh a mój Rnjes,
Wjedź mje šbóžnje do njebješ,
Moja škała, moje šbožo,
Pomhaj mi, mój Rnježe Božo!

Nade mnu chzyn ty so kmilicź,
Hnadu šwoju chzyn mi dacź,
Dobrotu mi khudom' dželicź
A so po mni horje bracz,
Stwoř mi czistu wutrobu,
Twojom' šlowu pošlušny;
Budź mój šchit a wukhowanje,
Daj mi twoje žohnowanje!

Do twojeju rukow khowam
Cželo, dušchu, žiwjenje,
Pošornje so k tebi wołam:
Esmil so, Rnježe, wukšnyš mje.
Wuczijcź moje šwědomnje,
Daj mi hrěchow wodacze,
Budź mi hnadny, dobrocziwny,
Pomhaj mi, dha bym ja žiwny!

Tebi chzu ja khowalbu špěwacz
Wšchitke moje žiwe dny,
Eswoje dželo šwěru dželacz,
Budź mi šlabom' pomozny,
Mje chzyn wodžicź, šchitowacz,
Wšcho ške wot mje šdalowacz,
Cžin mje šbóžnoh' w twojej hnadže
Njech so wšchitko derje radži.

J. W.

Augustinus.

(Pokraccžowanje.)

Džen 28. augusta budže to 1500 lět, so w měšcze Hippo w Połnóžnej Afrizy wumrě wulki a najšlawnišči wótz stareje zyrkweje: Augustinus. Hdny našchi reformatorojo pšchezo šašo prajachu, so žanu nowu wuczbu njewucža, ale jenož czistu wuczbu Eswjateho Pišma, pošajowachu šwjetšcha na Augustina, mějo jeho ja šwědka. A Augustinus je dorasnje kaž lědny žadny drugi po japošhtole Pawole wuczil, so człowjek budže šbóžny jenož i hnadny, niz pať pšches dobre šutki, kaž romška zyrkej wuczil. Augustinus bě šam w žiwjenju našonil, so niz my šebi šwoju šbóžnošcź a tak šwoje šbožo tworimny, ale so Bóh tón Rnjes to je, kiž to czini. Dleje hacź 10 lět škudžešče wón we njewěrje a wopacžnej wěrje, podležawšchi špnto-

wanjam wulkih měštow Karthago a Rom. Horze byly plašajche jeho pobožna macź Monica wo njeho a prošesche nje-pšchewawajo nutrnje ja njeho. Žako šwoju šrudobu a štarošcź ras biškopej wušna, wotmolwi jej tutón: „Wono je njemóžno, so by mohł byn tajlich bylyow šhubjenny bycz!“ To bě macžeri trošht, a wona so nutrnje šwěru dale ja šwojeho byna modlejche a prošesche, so by jeho Bóh tón Rnjes na prawny pucz wěry a šbóžnošcze dowjedł.

A Bóh tón Rnjes je widžal byly macžerne a bylychak proštwy macžerne a je dať hnadnje krašne wukšnyšchenje. Ale wšchak tuto wukšnyšchenje nje-pšchindže tak, kaž bě šebi to macź runje po człowiku myšlika, wono pšchindže po Božich puczach. Bóh tón Rnjes tola praji: „Moje myšle nješku wašche myšle a wašche pucze nješku moje pucze, ale kaž wjele wšchajche nješku moje pucze, ale kaž wjele wšchajche njebješa šu dnžli semja tak šu tež moje pucze wšchajche dnžli wašche pucze a moje myšle dnžli wašche myšle.“ Boža hnada pšchimny Augustina a wabjiche a cžehnjejche jeho bylnje i njewěry a i hrěcha a šczini i njeho najwjetičeho bohokšlowza štareje wječžorneje zyrkweje. Augustinus je tón, kotryž je tworil a prajil to krašne šlowo: „Ty by naš štworil k šebi; našcha wutroba je nješpokojna w naš dóniž njewotpoczuje w tebi!“

Tuž wopominamy šobu kmjertniny tuteho wulkeho a šlawneho šchescžijana. 1500 lět je hižo morny po cžele, tola duch jeho wěry škutfuje dženkša hišcže móžnje a bylnje kaž to tež cžinjejche wokoło lěta 1500, jako bu nam i reformaziju šašo wotkryte to cziste ewangelijon, ta prawa powěšcź wo Božej hnadže, wo Božej lubošczi, kotruž šebi my człowjekojo nješkmny šašlužili.

Aurelius Augustinus narodži so 13. novembra 353 w měštacžku Tagaste w Numidiškej. Jeho šchescžijanška macź Monica woczahny jeho w pobožnošczi, tola 17lětny Augustinus šapadny do cželnych a šwětnych žadošczow, jako w šlownym měšcze Karthago rhetoriku študowajche, t. r. wuměštwo rěczenja. Rniha šlawneho romškeho rěcznika Cicero šbudži šlónčnje w nim to žedženje po nadobnym, wšchim. Wón pntajche špokojenje tuteho žedženja pola Manichaeow; to šu pšchwiškowarjo šwětonahlada, kotryž bě tehdy wošebje tež w Afrizy hibanje šbudžil; wón bě naměšchany i wuczbyami a kašnjemi wšchelakich šwětonahladow a nabožinow, mějesche wošebite wuczby, tak wo dualismje, t. r. wo kralestwje šwětki a kralestwje cžmny, kotryž mjes šobu wojujetej; mějesche wošebite kašnje žadašche šebi, so maja so człowjekojo wšchelateho wšdacź, wošebje to trojate: niz wino picź a mjašo jěšcź, niz šwěrjata a rostliny moricź a wobšhtodžicź, so wšdacź wšcheje cželneje žadošcže. Manichaeojo mējachu tež Nowy Šakon, tola wužiwachu a wukładowachu jon po šwojim wašchnju. To, šchtož Augustina wabjiche, bě pšchede wšchem jich frute štejšchcžo pšchecziwo žadošczam cžela a šwěta, kotrež běchu jeho šajale. Ale Augustina nadžija, pola tutnych Manichaeow špokojenje, mēr, šbože namašacz jeho šjeba; to bě w lěcze 374. S teho šcžehowajche šadwělowanje na wšchem wěrynym a wopravdžitym.

(Pokraccžowanje šcžehuje.)

Ša ewangelštu žónštu mlodžinu.

Šbėra so dženkša w šakšich wošadach dobrowólna kollekta — šnajmjeišcha drje tola wšchudžom tam, hdžež so na žnjowym džaknym šwjedženju nješbėra wošebite wošadna kollekta. Ewangelška žónška mlodžina je šjednocžna do šlowneho ewangelškeho šjednocženštwi mlodnych holžow, kotrež ma šwoje šydko w Držežđžanach, šnajmjeišcha te towarštwi žon-

škeje mladžiny su w tutym sjednoczene, kotrež pytaja zyk a chzedža w zyk namafacž pomoz a žylnošč sa žebje a šdobom s zykom druhim škicžicž pomoz a žylnošč nětke w tutym cžažu, w kotrymž jenotliwy tač malo wliwa ma, w kotrymž zykli a mózne sjednocženstwa čžim wjazy dokonjeja. W tu khwilu je jich 623 towařstwow Saksteje w tutym wulkim zykli ewangeliškeje žónškeje mladžiny a s nimi 17500 žobuřtawow.

Ščtož tuta kollektu wunježe, dyrbi žo na to nałožicž, ewangeliške džělo mjes žónškej mladžinu špěchowacž. Chzemylimž mječ ewangeliški pšichod, dyrbimž žo wo to štaracž, šo mamy pšchede wščem tež w pšichodže mandželške a maczerje s ewangeliškej wutrobu a duřhu. Nješmějemy-li tajkich, nima wiřha druha próža a wiřha našha nadžija žanyž dobrých wuřhladow. Mjes wšchelakimi wobřchěrnymi nadawkami, kotrež tuto sjednocženstwo pyta dopjelnicž, je pšchede wščem tež tón: wufublacž a pšichotowacž mlode holzy w ewangeliřkim duchu ša žiwjenje a štejniřčžo ewangeliškeje mandželškeje a maczerje; tohodla hlada ša tym, šo by je šałožike na twjerdy šałožk ewangeliša.

W kaž tuto sjednocženstwo dženyža prošy wo podpjeru tuteho ša řwójbu, wořadu, zyrkej, lud wažneho džěla, tač wono tež dženyža wořebje pšchepřochuje ewangeliřku mladžinu, šo by žo žobu řestupala do wulkeho zyka pod řhorhoju řeleneho řichža a tač řylniřa móž ewangeliškeje mladžiny we wořowanju tuteho cžaža, w kotrymž wojuje antiřhryřta jehowulka móž pšchecžiwu wšchemu, řčtož řchecžijanřka wěra a nabožina a zyrkej řěka, a w kotrymž pšchecžiwu ewangeliřkej wěryje a ewangeliřkej zyrkwi řteji tač nětotra wulka a mala nješpšchecželřka wulkomóz.

Zyrkej a řtat.

Wólby, partaje a ewangeliřy řtariři. Sjednocženstwo ewangeliřkich řtariřich Němřkeje — Evangelischer Reichselternbund — bě žo, džiwajo na pořtajene wólby do řejma, partaje řejma prařchač, řčto jich řtejniřčžo w kulturpolitiřkich prařřenjach. Te přenje wotmořwy, kotrež běchu dořchle, pšhipošnawachu kulturne řadanja ewangeliřkich řtariřich. Štatna partaja pač a řozialdemokratiřka nješěčteji řiřčže se řwójim wotmořwenjom pódla. Pšichlořuju běchu wotmořwiře: němřřko-nazionaliřna ludowa partaja, němřřka ludowa partaja, konřservatiřna ludowa partaja, hořpodařřka partaja, řchecžijanřřko-řozialna ludowa řlužba, řchecžijanřřko-nazionaliřna burřřka partaja a partaja wjeřneho luda, nazionaliřozialiřtiřka němřřka džělaczeřřka partaja.

Rom a druge řtaty. Rom abo romřřka zyrkej a Mexiko řtej řpytařej měr řčžinicž mjes řobu. Horze a wótře wořowanje woběju je žo řměrowalo. Wle řižo žo řda, šo w Ameriřy nařtanje druge nowe kulturne wořowanje. Mjes řtatow Benzuela w Južnej Ameriřy a watiřkanom, t. r. romřřkej zyrkwju, je rořtora nařtala dla řakonjow wo mandželřtwje a wěrowanju a dla řchecžijanřřkeho wufublanja mladžiny. Jedn s romřřkotiřřkich biřkopow bě rořěřlač pařtyřřki liřt, we kotrymž na zyrkwiniřke pšchikařnje wo řakramencže mandželřtwja pořařowajřche, romřřko-katiřřka zyrkej ma mandželřtwje ša řakrament, wona ma 7 řakramentow, my ewangeliřy jenož dwaj. — Štatna wřřchnošč řpójna, šo žo liřt měři pšchecžiwu řtatnemu nahladeji wo mandželřtwje a wupokařa biřkopa ř jehowulka biřkopřtwja. Šdobom pšchikařja, šo maja žo řtatne řakonje a pšchikařnje wo pšchewywanju zyrřých duchowných w řtace Benzuela se wřřchew řrutořčžu nałožowacž. Po tutých řakonjach je řakajane, šo zuřř duchowni duchowne řařtořniřtwje řařtawaja;

tute řakonje nješěchu pač žo hacž řem řrucže nałožowawe. Nětř řebi řtat řada, šo duchownu řlužbu řařtawaja jenož mješniřy, řiž žo domorodni abo řiž maja venezuelřku řtaceřnošč. Watiřkan je, řčtož je řpodžiwne, do toho řwoliř, s tym wuměnenjenjom, šo žo wuměnenje wufublanja mješniřkow s venezuelřřkimi po nětžim pšchewjedže; na wufublanje domorodneho mješniřřtwja dyrbi žo wořebje džiwacž. Šo zyla wěž ložka njeje, řpójnajěřč s čžehowazných licžbow: Benzuela ma 410 řařřtwow; s nich je 151 njewobřadžených a 67 wot wufublanja mješniřkow řařtawanných. Hacž žo pšchit tutých wobřřejnoščach poradži, žo po namjecže watiřkana dojednacž, ma pšchichod dopokařacž.

Wřchelake s blřřka a řalofa.

S řhřebje. (Pšchepošdže řapóřřlane.) Pořjad najřchich Wožich řlužbow ša pšichodne njedžele je řčžehowazny: 10. njedžela po řwji. Trojizy 24. auguřta, dop. w 7 hodž. němřřka řpowařjedž, we 8 hodž. němřřka Woža řlužba, pop. w 2 hodž. řerbřřka Woža řlužba, kotruž drje nam da-li Wóh ř. duchowny Řožler-Minakařřki džerži. — 11. njedžela po řwji. Trojizy, 31. aug. rano we 8 hodž. řerbřřka, 1/2 10 hodž. němřřka Woža řlužba, we 11 hodž. Woža řlužba ša džěcži. — 12. njedž. po řwji. Tr., 7. řeptembra, we 8 hodž. němřřka, 1/2 10 hodž. řerbřřka Woža řlužba.

S řhřebjanřřkeho wořadniřa. S najřchich towařřtwow žo nam rořprowja, šo žo tež řěřka řebi řhromadnje wulečželi, šo bychu žo řejnali s řrajinami a wohladali, řčtož řjaneho a wulkotneho Woža řtworbja pořřicža. Žónřke towařřtwje se řhřebje je řebi s awtobuřom wulečžalo s nětčrymi hořčžemi do Budyřřina. Tam řu řebi řjanořčže a wořebitořčže, na kotrychž je Budyřřin tač bořaty, wobhladali; se řpodžiwannjom řpójnachu, řelko debjeřřkow řtary Budyřřin řhowa. — Towařřtwje mladých holzow bě řebi wuřwoliřo Šněžniřy — Šjergebirge —, šo by ras tež mohlo řhladowacž s wřřkotiřčže řorow na Wožu řtworbju. Kupjele řlinsberg řu wopyřtali a řory, kotrež tute řjane kupjele wobdawaja, žo řběhajo wjaz hacž 1100 metrow ř nješjeřam. Tajke řhromadne řěřby do řalotiřčže maja řwoje řjane a dobre řa zyk towařřtwje a řa jenotliwego a wořtanu řjane dopomnjecže řa pořdžiřcho.

Wuřřřka do přěřka! Wuřřřka wřřchnošč je řakajana, w řorčžmach řredit dawacž, t. r. řorčžmarjo maja řakajane, hořčžom pořčžowacž. Šdobom tutón wuřřas pořtaja, šo žo tajki řorčžmarřřki dořh njemóže wuřřoržicž pšchew řudom! (Nořwyy němřřki řorčžmarřřki řakon řame pořtaja. Pšchisp. řorřt.)

Šwediřřka je wořebiteho nařřoniřa. Teje pšchew 33 řětami wjele mjenowaný řlědžer Andree bu jako čžělo w pořřnóžnym morju namafany a s nim dwaj towařřčej a mnoho wuhotowanřřkich wěžow tamneje expedizije, kotraž 1897 s balonom ř pořřnóžnemu čžopeji wulečža. Wjes řlěda řkoro bě řo tehdy řhubila. Wjele je žo wo njej a jeje dořntu řudalo. Nětř je čžopřota tuteho řěčža wotřrywa řdžěla row a řhowanřku. Norwegřřkemu wučženzej je žo poradžiko ju namafacž a wřřchě řbřřtki tam na „Bělej kupje“ namafane wuřřowacž. Wód je wořebje čžělo wjedniřka expedizije pšchew řkaženjom wuřřowal. Šwediřřka žo hotuje s čžěřčžu pšchijimacž tutých řjelow powěřra a Pořřnóžneho morja, kotřřž řu po 33 řětach na dompučžu. Šwediřřki řtat pšchewořřmje drje řam pořřowanje a pořřlednje čžěřčže řa tuteho řwojeho řlawneho řtaceřana.

Řiřtowanje: M. w M.: Wulki džak, ale řa 10. po Tr. bě to pšchepošdže. Redaktor.

R. w R. řa 12. a 13. po Tr.